

NATIONAL CONCILIATION OF IRAN MOVEMENT

<http://www.ashti.org> ashtimelli@hotmail.com

TEL/FAX : + 33 320 209 572

N. C. I. M

328 rue Carnot
59150 Wattrelos
France

23 DEC 2003

[U.N. Special Rapporteur on the Protection of the Right to Freedom of Opinion and Expression](#)

[C/O Office of the High Commissioner for Human Rights](#)

[United Nations Office at Geneva](#)

[1211 Geneva 10](#)

[Switzerland](#)

[The Honorable Ambeyi Ligabo:](#)

We are writing this letter to bring to your attention the condition of student/political prisoners in Iran. Also, we would like to inform you of some of the recent events that have taken place regarding the fate of student protestors and political prisoners since your visit to Iran and your meetings with the prisoners and their families. At the same time we would like to seek your help to remedy the situation.

Before we outline some of these events, prior to or after your visit, we would like to remind you that during your visit many of the students told you that their lives would be in danger for having spoken to you. They did this not to garner your sympathies, to ingratiate themselves to you, or to exaggerate their case to provoke an immediate response, but rather to simply remind you of the day-to-day realities that pro-democracy activists face in today's Iran.

Manoocher Mohammadi is a student and a political prisoner in the notorious Evin prison. One of his family members spoke to you regarding his situation. After you left Iran, he was lashed and sentenced to an additional one year in prison.

Mehrdad Heidarpour is another political prisoner in Evin. Again, one of his family members talked to you regarding his case. After your visit, his 3-year prison term was publicly confirmed. His wife, Mahlagha Fakhravar, was called before the revolutionary court and was also threatened to prison term if she did not keep quiet. Now, she is sentenced to one

year of prison term that because of her 18-month old baby, it is changed to two-year suspended sentence.

Iraj Jamshidi is another political prisoner in Evin. He was taken out of solitary confinement shortly before your visit and placed in a better location to deceive you regarding his situation. He was taken back to solitary confinement right after you left Iran.

Pressure on student/political prisoners is mounting in an astonishing scale. The sections dedicated to solitary confinement in various prisons are places far from any sign or sense of humanity for their helpless victims. According to the numerous statements made by political prisoners, prisoners are constantly tortured in these chambers. The sanitary condition of these cells is far from the minimum standards set by civilized societies for treating a human being.

Amir- Abbas Fakhr-avar, Alireza Jabbari, Farzad Hamidi, Hojat Bakht-yari, and Kourosch Sehati are student and/or political prisoners in Ghasr prison. They are intentionally placed in the same place with criminals where they are continuously humiliated and their lives are threatened. There have been at least three attempts on the life of Amir-Abbas Fakhr-avar alone that had resulted in serious injuries to his ear, finger, eye, and face. This is in addition to breaking one of his knees, wrist, and nose during the interrogation/torture conducted by the agents of the Islamic regime in the office of Seyed-majid Pour-seyf the head of the branch number 26 of the revolutionary court. Alireza Jabari, a scholar and about 60 years old, is suffering from several health problems. His crime is nothing but to express his opinion.

Farhad Kohandani is another political activist sentenced to 6 years of prison term, 5 months in solitary confinement, and 30 lashes.

Mariam Yoosef is another student activist. She had to spend two weeks in solitary confinement.

Rosa Radbeh is a pro democracy student. She also had to spend two weeks in solitary confinement.

Simin Ghazaghi is a pro democracy advocate. She was sentenced to 3 years in prison and placed in Ghazvin prison among drug addicted prisoners. While in prison some members of the so called revolutionary guard made the life unbearable for her 18 years old daughter in order to put pressure on her mother.

The representative of Islamic regime, in most cases, for committing these atrocities is the infamous judge Saeed Mortazavi. Of course the Islamic regime has never been short of people like him.

One of the most notorious prisons in Iran is the Rajaa-ee Sharhr prison near Tehran. The Iranian victims in this prison, as far as Islamic regime is concerned, practically do not exist. For many political prisoners in this medieval prison it is the end of the road. Many political prisoners have been killed under torture in this prison and they are indeed the forgotten people. There is no announcement of their names or charges. Only scattered pieces of news in regard to what is happening in that prison is smuggled out of it by those who will soon disappear themselves without a trace. This is the place that an Israelite pilot whose plane crashed in Lebanon is also held hostage. Apparently the Islamic regime's intention is to exchange the Israelite pilot with the leader of Mojahedin organization, or other demands they

may have from other countries. It has been the intention of the Islamic regime to transfer some of the political prisoners such as Amir-Abbas Fakhr-avar to this prison but fortunately the international pressure has stopped them from doing it at this moment. An international investigating body is required to unravel the atrocities committed in this prison only.

The most obvious, serious, heinous, and dangerous case after your visit is the case of **Arzhang Davoudi** and **Ahmad Batebi** that we would like to call your attention to it. In particular we are concerned about Arzhang Davoudi's fate whose life is in great danger. We would not write about his case using these strong statements if we were not convinced that his life is in imminent danger. Ahmad Batebi was abducted shortly after visiting you. Almost at the same time Arzhang Davoudi, a friend of him and a pro-democracy advocate, was arrested. They were both kept in solitary confinement in Evin prison. They were both tortured to confess to crimes they did not commit. After several days, under the pressure from inside and outside Iran, the representative of judicial branch of government, Saeed Mortazavi, admitted that his people had abducted Ahmad Batebi. Ahmad Batebi was released from solitary confinement and later he was released from prison temporarily, for two days, but Arzhang Davoudi is still in solitary confinement and under unspeakable tortures to extract false confessions from him. Arzhang Davoudi is not as prominent as Ahmad Batebi. He is about 50 years old and he has been helping Ahmad Batebi occasionally for humanitarian reasons. The latest reports from the Evin prison indicate that he has been severely tortured to the point that he is most probably blinded in the left eye. We can only guess as to the injuries he has sustained beyond this. We request that you give this case your immediate attention and ask the Iranian government to stop the torture and release him immediately.

As most of these tragic events took place after and because of your visit, or they were hidden from you, we are requesting that you assume the leadership and initiate a serious course of action to help these prisoners immediately. The political prisoners and their families were hoping to improve their situations after visiting you. Instead, they or their beloved ones are suffering more as a consequence of that visit. The course of action taken by Islamic regime after your visit is a clear sign of disrespect for U.N. and the human rights.

Most certainly the scale and the scope of atrocities committed by the Islamic regime are far beyond what we have cited in this letter and we believe you know that as well. We are asking for the lives and freedom of our compatriots. We have heard many nice and comforting words during the past 25 years followed by no serious action. Now, we are asking for immediate action by the United Nations. We would like to request that a special committee with long term appointment to be established by the United Nations to watch for human rights violations in Iran. This committee must be placed inside Iran in order to be effective. This would be one the most helpful actions that can be taken by the United Nations.

Again, we request that you take immediate action to help the political prisoners in Iran and give special attention to the case of **Arzhang Davoudi** whose life is in imminent danger.

National Conciliation of Iran Movement

نامه به آقای لیگابو در مورد وضع دانشجویان و زندانیان سیاسی

جناب آقای لیگابو :

این نامه را حضورتان ارسال میداریم که توجه شما را به وضع دانشجویان و زندانیان سیاسی در ایران جلب نمایم. هم زمان، قصد داریم که اطلاعاتی در مورد برخی از اتفاقاتی که برای دانشجویان و زندانیان سیاسی پس از حضور شما در ایران و ملاقاتهای شما با آنها و افراد فامیلشان افتاده در اختیارتان بگذاریم. در عین حال میخواهیم که از شما برای رفع این معضلات کمک بطلبیم.

قبل از اینکه برخی از این اتفاقات را، چه قبل و چه بعد از دیدار شما از ایران، حضورتان شرح دهیم علاقه داریم به شما خاطر نشان کنیم که بسیاری از دانشجویان در ملاقات خود با شما گفتند که جانشان بواسطه صحبت با شما در خطر خواهد بود. ایشان چنین ادعایی را نکردند که احساس همدردی شما را برانگیزند، خودنمایی کرده باشند، و یا مشکل خود را بزرگ جلوه دهند. بلکه منظور آنها این بود که به سادگی به شما خاطر نشان کنند که واقعیت زندگی روزانه برای فعالین دموکراسی در ایران امروز چگونه است.

منوچهر محمدی یک دانشجوی و زندانی سیاسی است که در زندان اوین زندانی میباشد. یکی از افراد فامیل وی با شما در مورد ایشان صحبت نمود. پس از ترک ایران بتوسط شما یک سال به مدت محکومیت وی اضافه گشته و وی را شلاق زدند.

مهرداد حیدرپور زندانی سیاسی دیگری میباشد که یکی از افراد فامیل وی با شما صحبت نمود. پس از اینکه شما ایران را ترک نمودید مدت 3 سال زندان وی بصورت رسمی اعلام گشت. همسر وی، مه لقا فخرآور، به دادگاه انقلاب احضار گردیده و تهدید به زندان شده است، اگر سکوت اختیار نکند. اکنون به یکسال حبس محکوم شده است که بواسطه داشتن طفل 18 ماهه به دوسال حبس تعلیقی تبدیل گشته است.

ایرج جمشیدی زندانی سیاسی دیگری در اوین است. قبل از ورود شما به ایران و به قصد فریب شما وی را از بندانفرادی خارج نمودند. پس از خروج شما از ایران وی را دوباره به بند انفرادی منتقل نمودند.

فشار بر روی دانشجویان و دیگر زندانیان سیاسی به مقیاسی تعجب آور در حال ازدیاد است. بخش های انفرادی در زندانهای گوناگون در ایران مکانهایی بدور از هیچگونه نشانه و احساس برای طعمه های بیدفاع خویش میباشدند. شرایط بهداشتی بسیار پایین تر از حداقل معیاری میباشد که جوامع متمدن برای رفتار با یک انسان در نظر گرفته اند. برابر با آنچه از جانب بسیاری از زندانیان سیاسی نقل شده است، زندانیان بصورت مستمر در این سلول ها مورد شکنجه قرار میگیرند.

امیر فخرآور، علیرضا جباری، فرزاد حمیدی، حجت بختیاری، و کورش صحتی دانشجویان و زندانیان سیاسی در زندان قصر میباشدند. این افراد عمدا در بند جنایتکاران نگهداری میشوند و مرتبا مورد توهین و تهدید قرار میگیرند. حداقل تا کنون 3 بار امیرعباس فخرآور مورد سوء قصد قرار گرفته است که موجب صدمات شدید به گوش، انگشت، چشم، و صورت وی گردیده است. این علاوه بر صدماتی میباشد که مامورین رژیم اسلامی در هنگام بازخواست و شکنجه وی در دفتر سید مجید پور سیف، رییس شعبه 26 دادگاه انقلاب بروی وارد آورده اند که موجب شکستگی زانو، مچ، و بینی وی گردید. علیرضا جباری نویسنده ای که حدود 60 سال دارد از بیماریهای مختلفی رنج میبرد. تنها گناه وی ابراز نظر خود بوده است.

فرهاد کهندانی فعال سیاسی دیگری میباشد که به 6 سال زندان، 5 ماه انفرادی، و 30 ضربه شلاق محکوم گردیده است.

مریم یوسف دانشجوی فعال دیگری میباشد که دو هفته در بند انفرادی به سر برده است.

رزا رادبه یک طرفدار دموکراسی میباشد که او هم دو هفته در بند انفرادی به سر برده است.

سیمین قزاقی یکی دموکراسی طلب است که به 3 سال زندان محکوم گشته و در زندان قزوین در بند معتادین نگهداری میگردد. پاسداران انقلاب به منظور گذاشتن فشار بر او مزاحمت‌های فراوانی برای دختر 18 ساله اش ایجاد و زندگی را برای وی مشکل نمودند.

نماینده رژیم اسلامی در بسیاری از این موارد برای انجام این اعمال شنیع فردی بدنام به نام قاضی سعید مرتضوی میباشد.

یکی از مخوف ترین زندانهای ایران زندان رجایی شهر در نزدیک تهران است. تا آنجا که به رژیم اسلامی مربوط است زندانیان سیاسی ایرانی در این زندان عملاً وجود خارجی ندارند. برای بسیاری زندانیان سیاسی این پایان راه است. بسیاری از زندانیان سیاسی تحت شکنجه در این زندان جان خود را از دست داده اند و در واقع افراد فراموش شده اند. هیچگونه اعلامی از نام و یا اتهام آنها وجود ندارد. تنها اطلاعات پراکنده ای در مورد اتفاقاتی که در این زندان میافتد بتوسط زندانیانی که خود به زودی محو میگردند از این زندان به بیرون درز نموده است. این مکانی میباشد که خلبان اسرائیلی که هواپیمایش در لبنان سقوط کرد نیز به عنوان گروگان نگهداری میگردد. ظاهراً رژیم قصد مبادله وی را با رهبر سازمان مجاهدین و یا دیگر خواسته هایش از کشورهای دیگر دارد. رژیم قصد انتقال برخی دیگر از زندانیان سیاسی، همچون امیرعباس فخرآور، را به این زندان داشته که خوشبختانه فشارهای بین المللی مانع انجام اینکار تاکنون گردیده است. به یک هیت بازرسی بین المللی احتیاج است تا تنها به فجایعی که در ایران زندان اتفاق افتاده است رسیدگی نماید.

آشکارترین، جدی ترین، شنیع ترین، و خطرناک ترین مورد پس از دیدار شما از ایران مورد ارژنگ داوودی و احمد باطبی میباشد. ما بخصوص نگران وضعیت ارژنگ داوودی هستیم که جانش درخطر است. ما ازچنین جملات محکمی در مورد وی استفاده نمیگردیم اگر متقاعد نشده بودیم که جان او درخطر فوری میباشد. احمد باطبی مدت کوتاهی پس از دیدار با شما ربوده شد. تقریباً همزمان با وی ارژنگ داوودی، که یک آزادیخواه و دوست احمد باطبی میباشد، نیز دستگیر گردید. هر دو در بند انفرادی زندان اوین نگهداری شده و تحت شکنجه قرار گرفتند تا اعترافات دروغین از آنان گرفته شود. در زیر فشارهای مختلف از داخل و خارج ایران پس از چندین روز سعید مرتضوی قبول کرد که عوامل وی دست به ربودن احمد باطبی زده اند. احمد باطبی از انفرادی آزاد گشته و دوروز هم بطور موقت درخارج زندان به سر برد. ولی ارژنگ داوودی همچنان تحت شکنجه های وحشتناکی قرار دارد. ارژنگ داوودی به اندازه احمد باطبی شناخته شده نیست. او فردی درحدود 50 سال میباشد که به احمد باطبی از روی نوع دوستی کمکهایی میکرده است. آخرین گزارشات از زندان اوین دلالت بر این دارند که وی به شدت شکنجه شده و احتمالاً بینایی چشم چپ خود را ازدست داده است. ما فقط میتوانیم حدس بزنیم که چه صدمات دیگری بر وی وارد آمده است. ما درخواست میکنیم که شما توجه خود را فوراً به این مورد معطوف داشته و از دولت ایران بخواهید که شکنجه وی را متوقف و او را فوراً آزاد سازد.

از آنجاییکه بیشتر این وقایع تاسف آور پس از دیدار شما و بواسطه آن اتفاق افتاده و یا اینکه از دید شما پنهان نگهداشته شده اند، ما درخواست میکنیم که شما رهبری و آغاز حرکتی کارساز را درجهت آزادی این زندانیان بر عهده بگیرید. زندانیان سیاسی و افراد فامیل آنها امیدوار بودند که پس از ملاقات با شما شرایط بهتری پیدا کنند. درعوض خود و یا جگرگوشه هایشان رنج بیشتری میبرند. اعمال رژیم اسلامی پس از دیدار شما نشانه ای بارز از عدم احترام این رژیم به سازمان ملل و حقوق بشر میباشد.

بدون شک مقیاس و گستره جنایات رژیم اسلامی بسیار فراتر از آنچه میباشد که ما در اینجا ذکر کرده ایم و معتقدیم که شما نیز بر آن واقفید. ما درخواست نجات جان و آزادی هم میهنان خود را از شما داریم. ما در 25 سال گذشته سخنان شیرین و آرامش بخشی را شنیده ایم که هیچکدام توام با عملی موثر نبوده اند. اکنون ما درخواست اقدام فوری از طرف سازمان ملل را داریم. ما درخواست میکنیم که کمیته ای ویژه برای نظارت بر نقض حقوق بشر در ایران با طرح کاری دراز مدت از جانب سازمان ملل تشکیل گردد. این کمیته باید پایگاهش در داخل ایران باشد تا نتایج اقداماتش موثر باشد. تشکیل این کمیته یکی از اقدامات موثر میتواند باشد.

دوباره ذکر میکنیم که ما درخواست فوری درجهت کمک به زندانیان سیاسی در ایران و بخصوص ارژنگ داوودی را داریم.

جنبش آشتی ملی
4 دی ماه 1382